

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

lige citater af finansministeren og af mig. Jeg synes, det er en yderst fornuftig fremgangsmåde at citere ministrene om disse økonomiske emner, og jeg skal ikke laste det ærede medlem, fordi han har gjort det. Jeg synes også, at det, der blev citeret her, var rigtigt. Det er jo rigtigt, at der her i landet er sket en svækkelse, ja, en fuldstændig forsvinden af det inflationspres, vi tidligere har kendt, og jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Weikop er enig med os heri. Jeg ser heri et håb om, at de konservative vil ændre deres betragtning i mere fornuftig retning. Det er også rigtigt, at vareforsyningerne er blevet stærkt forøget, og at forbrugernes stilling herhjemme er blevet gunstigere, end den har været før.

På alle disse punkter har det ærede medlem hr. Weikop ret i, at der er sket en forandring, en forandring til det bedre, og at denne forandring, der har stået på i et års tid, også har gjort sig gældende i den tid, der er forløbet, siden vi forlængede prisloven i marts. Alt dette har blot ikke noget at gøre med den meget væsentligere ændring, der er sket i prisudviklingen af en helt anden grund. Det kan ikke nægtes, at devalueringen her har medført en ændring i udviklingen. Da vi forlængede loven i marts måned, gjorde vi det under indtryk af, at vi stod midt i en prisfaldsperiode. Det var prisfaldsforventninger, der beherskede ikke alene erhvervslivets folk, men også os, der sad her i salen og skulle træffe beslutninger. Disse prisfaldsforventninger gav sig også konstant udslag. Fra januar 1949 til august 1949 skete der næsten uafbrudt fald i engrospristallet.

Alt dette har devalueringen nu ændret. Vi ved, at det er en sikker følge af devalueringen, at varer, der importeres fra dollarområdet eller fra andre områder med hård valuta, vil stige i pris. Vi ved også, at engelske varer er steget i pris, og vi har også set tendenser på andre markeder til prisstigning på vore importvarer. Alt dette kan ikke være noget nyt for det ærede medlem hr. Weikop. Som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen allerede har påpeget det, har de konservative jo så langt ligget i spidsen, når det gjaldt om at fremhæve denne ændring i prisudviklingen. Vi har af de konservative politiske talere, vi har i de konservative aviser med store sorte typer fået at vide, hvilke kolossale prisstigningstendenser der nu ville gøre sig gældende.

Dette hindrer ikke, at de udtalelser, det ærede medlem citerede af finansministeren

og mig, er rigtige. De prisstigninger, der nu gør sig gældende, har intet med inflation at gøre, intet at gøre med vareknaphed. De skyldes en ændring i beregningsgrundlaget, således som valutakursændringen måtte foranledige det. Derfor synes jeg ikke, at det ærede medlem hr. Weikops og dermed de konservatives stilling til denne sag er konsekvent.

Enten må det forholde sig således, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen også antydede, at alt, hvad de konservative har sagt og skrevet om disse voldsomme prisstigninger, som de så kolossalt beklagede, har været agitation og ikke noget som helst andet, noget, som de konservative ikke engang selv troede på, og som de nu, da prisloven skal forlænges, faktisk indirekte åbent erkender at de ikke selv tror på, eller også tror de konservative stadigvæk på disse prisstigningstendenser, men har opgivet at gøre noget imod dem. De konservative, der hin søndag, da devalueringen blev gennemført, græd så salte, så store og fede tårer over disse prisstigninger, over de fastlønnedes skæbne og det brede mellemlag, over alle disse stakkels mennesker, der nu skal lide under prisstigningerne, har til syvende og sidst kapituleret overfor den opgave at varetage de fastlønnedes, det brede mellemlags interesser og erkender, at vi nu må give frit løb for prisstigningerne.

Jeg ser ikke konsekvensen i denne holdning fra de konservatives side. Det var nøjagtig den samme indstilling, der gjorde sig gældende ved de konservatives stillingtagen til bekendtgørelsen af 22. september om forbud mod ekstraordinære avancer i forbindelse med devalueringen. Om søndagen, da devalueringen gennemførtes, havde vi tårerne over prisstigningen og det indtrængende spørgsmål til regeringen om, hvad regeringen dog agtede at gøre for at standse unødvendige prisstigninger, og om onsdagen, da vi kom med et virkelig effektivt forslag til at standse unødvendige prisstigninger, tog de konservative afstand. Se konsekvensen i det, hvem der kan.

Om lovligheden af denne bekendtgørelse, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke har betvivlet, og som det ærede medlem hr. Weikop, såvidt jeg forstod, også var tilbøjelig til at betvivle, skal jeg kun sige, at jeg aldeles ikke bygger lovligheden alene på professor Sindballes autoritet. Selvom jeg tillægger professor Sindballe stor juridisk indsigt og hans mening om sagen betydelig vægt, vil man i folketingstidende sp. 45—48 finde de juridiske argumenter, jeg for mit vedkommende har kunnet fremhæve